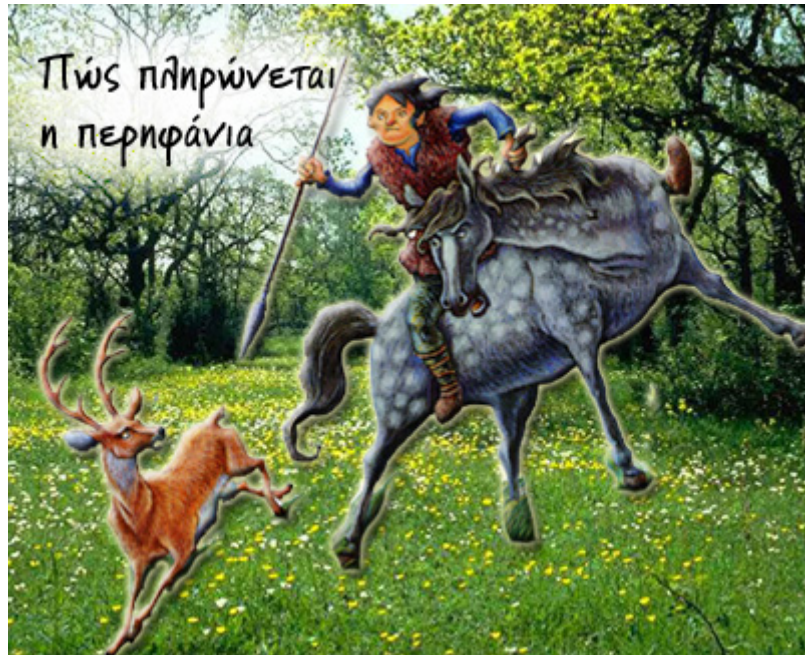

Πώς πληρώνεται η περηφάνια

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

– Ακούς εκεί, το ψωροελάφι να μας βγει κι από πάνω! Θα του δείξω όμως εγώ, θα τρέχει και δε θα προλαβαίνει!

Αυτά μονολογούσε το άλογο θυμωμένο και σκασμένο με το ελάφι. Είχε προηγηθεί καβγάς τρικούβερτος βέβαια... Και μιλάμε για τον καιρό που ελάφι και άλογο τριγύριζαν ελεύθερα στα δάση. Δεν άργησε λοιπόν το άλογο να σχεδιάσει το σχέδιο της εκδίκησης, που το πραγματοποίησε στο πι και φι.

- Συμμαχία θες αλογάκι μου; Θα το σκίσουμε το ελαφάκι σίγουρα, αλλά πρέπει και συ να κάνεις υποχωρήσεις...

- Θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις, η συμμαχία μας θα νικήσει.

Το περήφανο άλογο είχε ζαλιστεί από τη μανία της εκδίκησης. Έτσι όταν ο κυνηγός, που του ζήτησε τη βοήθεια, του πέρασε το χαλινάρι στο στόμα και του έβαλε και τη σέλα στη ράχη, το δέχτηκε πρόθυμα αφού οι δυο τους τώρα, άλογο και κυνηγός, θα τα κατάφερναν μια χαρά ενάντια στο ελάφι!

Πραγματικά το κυνήγι κράτησε λίγα λεπτά... Σαν ανέβηκε ο κυνηγός στη ράχη του αλόγου και κυνήγησε το ελάφι, πολύ λίγος χρόνος ήταν αρκετός, για να τρομάξουν το ελάφι και να το κάνουν να το βάλει στα πόδια και μην το είδατε!

- Σ' ευχαριστώ πολύ φίλε μου, τα καταφέραμε θαυμάσια! Αλλά τώρα βγάλε μου το χαλινάρι και κατέβα από τη ράχη μου και βγάλε μου τη σέλα. Δε χρειάζομαι πια τη βοήθειά σου.

- Α, αλογάκι μου, μη βιάζεσαι... Μια χαρά κάθομαι στη ράχη σου και μαζί θα κάνουμε χρυσές δουλειές! Και βέβαια με το χαλινάρι στο στόμα σου και τα σπιρούνια μου στα πλευρά σου, σ' αφήνω εγώ;

Και βέβαια κατάλαβε το άλογο πως, από κείνη τη μέρα, είχε γίνει πια σκλάβος του ανθρώπου. Και πιο καλά κατάλαβε πως **δεν έπρεπε να πουλήσει την ελευθερία του για να εκδικηθεί!** Αλογάκι μου, αργά για επανάσταση τώρα!

Άκουσε τον μύθο

%mythos_alogo%

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου